

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, καὶ τῆς Ἅγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἅγιου

Ὕχος πλ. δ'
Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Μάρτυρος Θεόφρος Καλλινίκη, ὑπὲρ τὸ ζὴν τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προελόμενος, τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ἀληθῶς ἔξεικόνισας, ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, καὶ ἀνεσπέρου μακαριότητος, ἔνθα τὰ τάγματα, τῶν Ἀγγέλων πέφυκε, καὶ ἀθλητῶν, πάντων ἀγαλλόμενος, σκηνώσας ἐνδοξε.

Μάρτυρος παμμάκαρ Καλλινίκη, πρὸς ἀοράτους ἐχθροός, τὸν ἀόρατον Κύριον, συμμαχίαν ἄμαχον, κεκτημένος ἀνέστησας, ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια, τὸν ἔξαλείφειν γήν τε καὶ θάλασσαν, κατακαυχώμενον, τὴ πυγμὴ τῶν ἀθλων σου, καταβαλῶν, καὶ τὴ τῶν αἰμάτων σου, καταποντίσας ῥοή.

Τὸν τῆς εὐσεβείας πρόμαχον, καὶ καθαιρέτην ἐχθροῦ, καὶ Μαρτύρων συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἅγιου γενόμενον, τὸν στρατιώτην τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τῶν ιαμάτων τὸ ἀδαπάνητον, ὃντως θησαύρισμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸν θαυμαστόν, σήμερον Καλλινίκον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στιχηρὰ τῆς Ἅγιας

Ὕχος δ'
Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ως παρθένον καὶ Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ νύμφην ἄφθορον, ὡς τῷ θείῳ Πνεύματι διαλάμπουσαν, ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν, ὡς ἀθλήσασαν στερρῶς, καὶ πολύπλοκα βάσανα, ὑπομείνασαν, εὐφημούμεν σε πίστει Θεοδότη, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν φωταυγὴν καὶ σωτήριον.

Νυμφευθεῖσα ἐν Πνεύματι, τῷ Χριστῷ διὰ πίστεως, ὥσπερ προϊκα πάνσεμνε προσενήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, τοὺς πόνους τὴν ἀθλησιν, τοὺς ἀπείρους αἰκισμούς, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν, καὶ πρὸς θάλαμον, εἴσω κίσθης τὸν θεῖον στεφηφόρος, Θεοδότη ὑπέρ πάντων, τῶν σὲ τιμώντων πρεσβεύουσα.

Ως γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς θεόφρονα Μάρτυρα, ὡς τὴν πλάνην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸν τῆς Εὔας πολέμιον, γενναίω φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γήν, εὐφημούμεν σε ἐνδοξε, καὶ χωρήσασαν, Παραδείσου πρὸς πλάτος Θεοδότη, Θεωθεῖσαν καὶ τυχοῦσαν, ἐπιτηδείου μεθέξεως.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Θεοῦ χαῖρε Δέσποινα, καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα, Χαῖρε Ἄδαμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ Εὔας ἡ λύτρωσις, Χαῖρε κλῖμαξ νοητή, τοὺς θνητούς ἡ μετάγουσα, πρὸς οὐράνιον, καὶ ἀκήρατον δόξαν, Χαῖρε κράτος, ὁρθοδόξων Βασιλέων, καὶ ἄρραγές φυλακτήριον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ως ἔώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε, Τὶ σοὶ ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα, Άλλὰ δέομαι, Μή μὲ μόνην ἔάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Απολυτίκιον Ὕχος δ'

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γὰρ τὴν ισχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα

Θρύση, Αὐτῶν ταὶς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἅγιων.

Κανὼν τοῦ Ἅγιου Καλλινίκου, οὐ δέκατης.

Ἄθλητὰ Καλλίνικε, τὴν ὠδὴν δέχου εὐμενῶς.

Ωδὴ α' Ἡχος δ'

Ἄρματα Φαραώ

Ἄρματι νοητῷ, ἐπιβὰς ὡς ἀληθῶς, τριστάτας ἐπόντισας, τοῦ νοητοῦ Αἰγυπτίου, ἐν τῇ τῶν αἰμάτων σου ἔρυθρᾳ, Μαρτύρων κλέος Καλλίνικε.

Θείαν περιβολήν, ἐνδυσάμενος, Σοφέ, στολὴν τὴν ἐπίγειον, ἀπεξεδύσω παμμάκαρ, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ὕρμησας, καὶ τὸν ἔχθρὸν ἐθριάμβευσας.

Λύσας τὰς τοῦ ἔχθροῦ, πολυπλόκους μηχανάς, δεσμεὶς ἐν τοῖς ἄθλοις σου, καὶ ἀνενέργητον τοῦτον, ἔρριψας εἰς γῆν Καλλίνικε, καὶ τοὶς ποσί σου συνέτριψας.

Θεοτοκίον

Ἡνπερ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορός, ὡς πύλην οὐράνιον, καὶ βᾶτον ἀκατάφλεκτον, σὲ Παρθενομῆτορ ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἐπέγνωμεν.

Κανὼν τῆς Ἅγιας Θεοδότης, οὐ δέκατης.

Τὴν πρὸς Θεὸν μοὶ Μάρτυνος ἴθυνον τρίβον.

Ωδὴ α' Ἡχος δ'

Θαλάσσης, τὸ ἔρυθραιον

Τῆς θείας, φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς ὑμνητάς σου μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεοδότη δυσώπησον, μαρτυρικὴ λαμπρότητι, καὶ παρθενία διαλάμπουσα.

Ἡ θείω, δυναμωθεῖσα Πνεύματι, καὶ καταισχύνασα, τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθύν, Θεοδότη πανεύφημε, πνευματικαὶς φαιδρότητι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νομίμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, Μάρτυς ἔχώρησας, τῶν θεοπνεύστων λόγων διδαχαίς, κοσμουμένη λαμπρότατα, καὶ τὰς βουλὰς ἐμώρανας, τῶν ἀσεβούντων παναοίδιμε.

Θεοτοκίον

Παρθένος, τῷ Βασιλεῖ παρίστασθαι, σὺ ἀπηνέχθης Χριστῷ, τῆς ἐκλεκτῆς ὄπίσω καὶ σεπτῆς, ὑπὲρ νοῦν Θεομήτορος, καὶ ιερὸν ἀνάθημα, ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας.

Τοῦ Ἅγιου

Ωδὴ γ'

Ο στερεῶν βροντὴν

Τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγάπη τετρωμένος, ὁ Μάρτυς ἀνέκραζεν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγκαρτερῶν, Εἰς ὀσμὴν δραμοῦμαι μύρων, ἀκολουθῶν τῷ Πάθει σου, τῇ ἀθλήσει τῇ δι' αἵματος.

Ἀνεπιβούλευτος διετηρήθης, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, τὴν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοφιστής, ἐν τοῖς ἥλοις διατρήσας, τὴν κεφαλὴν συντρίβεται, Καλλίνικε τοὶς ἄθλοις σου.

Κατατεμῶν τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, μαχαίρα τῇ τοῦ Πνεύματος, τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἀπλανῶς, ἐγεώργησας Παμμάκαρ, εἰς ἐκατὸν τοὺς πόνους, προσάξας τῷ Δεσπότῃ σου.

Θεοτοκίον

Άνερμηνεύτου τόκου καὶ λοχείας, σὺ μόνη μήτηρ γέγονας, ἐν τῇ νηδόῃ σου τὸν πρὸ σοῦ, συλλαβοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ γαλουχοῦσα Παρθένος, ώς βρέφος τὸν προάναρχον.

Τῆς Άγιας

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Πρημάτων σου ταὶς πλοκαίς, περισχεθεὶς ὁ δυσσε&ὴς τύραννος, ταὶς φυλακαὶς ὤετο, ἀντικατασχεῖν τὴν ἀνδρείαν σου.

Ο πόθος ὁ τοῦ Θεοῦ, τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς εὗτον, Μάρτυς Χριστοῦ ἔδειξε, καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπίπνοια.

Σαρκὸς μὲν περιφρονεῖν, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς ἔσπευσας, ὅθεν δειναὶς μάστιξι, κατατεμνομένη ὑπέφερες.

Θεοτοκίον

Θυμίαμα προστηνές, ἐπιτεθὲν μαρτυρικοὶς ἄνθραξι, τῷ νοητῷ ἄνθρακι, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου σὺ γέγονας.

Ο Εἱρμὸς

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἑκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα».

Κάθισμα Ὁχος γ' Θείας πίστεως

Ζῆλον ἔνθεον, ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔχων ἔνδοξε, τοὺς ἀνομοῦντας, διακενής καρτερικῶς διήλεγξας, καὶ ὁμιλήσας βασάνοις διήνυσας, τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίω φρονήματι, Μάρτυς Καλλίνικε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Τῆς Άγιας

Ὦχος δ'

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τὸν ώραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ώραῖσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὥσπερ ἄμωμος νύμφη, ὅθεν σὲ ἡξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ Παμμακάριστε.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τὴ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νὺν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, Σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, Μὴ ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς, σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ παναμώμητος ἀμνὰς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύνησεν Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν Ὁδύναις τὴν ψυχήν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα, Ποῦ σου Τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὡν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; Ἄλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νὺν πάσχεις, Υμῶν σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Τοῦ Άγίου

Ωδὴ δ' Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς

Λελουμένος ἐν ταῖς ροαίς, τῶν σῶν αἵμάτων, παμμάκαρ ὥφθης, καθαρώτατος τῷ πνεύματι, καὶ εἰς λήξιν ἔφθασας, τῶν Ἀσωμάτων Μάρτυς Καλλίνικε.

Λίθος ἔντιμος ἀληθῶς, ὡκοδομήθης τῇ Ἑκκλησίᾳ, καὶ ναοὺς εἰδώλων ἔσεισας, καὶ εἰς γὴν κατέβαλες, τὴν ἀκλινεῖ ἐνστάσει τῶν ἄθλων σου.

Ίοβόλους τὰς τῶν ἐχθρῶν, θωπείας ὄντως ἀπώσω Μάρτυς, ἐν τοῖς λόγοις δὲ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ῥωννύμενος, κατὰ τῆς πλάνης ἔστησας τρόπαιον.

Θεοτοκίον

Νῦν σὲ βῆτον τὴν ἐν Σινᾶ, προδιαγράφων Μωσῆς ὁ μέγας, ἀκατάφλεκτον ἔώρακε, τὸ πὺρ τῆς θεότητος, ἐν τῇ νηδὺν φέρουσαν Ἀχραντε.

Τῆς Αγίας

Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον

Ἐπιερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ Δεσπότου, τῶν ἀλγεινῶν βασάνων, οὐκ ἡσθάνου θεόφρον, τὸν νοῦν μεταστήσασα, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον.

Οἱ ἀπατήσας τὴν Εὕνην ἐν Παραδεῖσῳ, καταπατεῖται Κόρης, ὑπὸ πόδας ὥραίους, Θεοδότης μάρτυρος ὡς οὗσης θεόφρονος.

Νενυμφευμένη Νυμφίω τῷ ἀθανάτῳ, διὰ σαρκὸς θανάτου, πρὸς ζωὴν μετετέθης, αἰώνιας λήξεως τυχοῦσα Πανεύφημε.

Θεοτοκίον

Μεμυημένη τὰ θεία τῷ ἐκ Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Κόρης, σαρκωθέντι ἐβόας, Σύ μου εἶ φιλάνθρωπε, ίσχύς τε καὶ ὕμνησις.

Τοῦ Αγίου

Ωδὴ ε'

Ανάτειλόν μοὶ Κύριε

Ἴλυντο περιέπεσον, ἀνυποστάτῳ Κύριε, καὶ ἐν βυθῷ τῆς ἀμαρτίας τε, καὶ τὴ καταιγίδι τῶν δεινῶν μου πράξεων, ἐμπαγεὶς κραυγάζω σοί, Σὺ γενοῦ μοὶ βοηθός.

Κρηπῖσι καθηλούμενος, τοὺς πόδας Μάρτυς ἔψαλλες, Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου, πλουσίως κατετέρφθην, ἀθλοθέτα Δέσποτα, ὑπομένων στίγματα, τὴ ἐλπίδι τῶν μισθῶν.

Ἐλαίω σῶ τὸν ἔλεον, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τοῦ μαρτυρίου τὴν λαμπάδα σου, ἐφαίδρυνας Παμμάκαρ, δι' ἣς ὅλος γέγονας, ιερεῖον ἄμωμον, ὀλοκαύτωμα δεκτόν.

Θεοτοκίον

Τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ Ἀποστόλων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, ὑπάρχεις Θεοτόκε, Θεὸν Λόγον φέρουσα, ὑπὲρ λόγον Πάναγνε, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός.

Τῆς Αγίας

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Οἱ νούς σου εὐσεβῶς, τὴ ἀγάπη τοῦ Κτίσαντος, ἐνούμενος Θεοδότη, τῶν τοῦ κόσμου ἡδέων, εὐτόνως κατεφρόνησεν.

Ἴθύνουσα τὸν σόν, λογισμὸν πρὸς τὴν μέλλουσαν, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀθυμίας βασάνων, καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας.

Μακρότης ἡμερῶν, καὶ τερπνὴ ἀγαλλίασις, δεδώρηται σοὶ θεόφρον, ἀντὶ κόπων ὃν εἶδες, καὶ πόνων τῶν κολάσεων.

Θεοτοκίον

Αἱ θεῖαι δωρεαί, ταὶς παρθένοις καὶ μάρτυσι, πηγάζουσιν ἐκ Παρθένου, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Τοῦ Αγίου

Ωδὴ ζ'

Τῶν πταισμάτων τὴ ζάλη

Ἡ τῆς ποίμνης σου μάνδρα ἀνεπίβατος, ἐκ τῶν θηρίων ἐτηρήθη τῶν αἰρέσεων, τῶν σῶν γὰρ ἄθλων

Ἐνδοξε, κατέχουσα τὴν στερρὰν βακτηρίαν, τῶν λύκων ὥφθη διώκτρια.

Νὺξ ἡλάθη τῆς πλάνης τὴν ἀθλήσει σου, καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος ἐξανέτειλεν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ σου Πανένδοξε, τῆς Τριάδος ὄπλιτα, ὡς ἥλιος ἐν τοῖς πέρασιν.

Ως τῆς πίστεως κῆρυξ ἀκριβέστατος, τῷ ἀσεβοῦντι ἐβόας ἐτοιμότατα, Τὶ ἀπειλεῖς τῷ ἔχοντι ἀδάμαντος, τὴν ψυχὴν στερροτέραν, τὰ δέλη γὰρ τῶν ἀθέων κούφα.

Θεοτοκίον

Διαμένεις ἐκ τόκου ἀπειρόγαμος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἀνέπαφος, τὸ γὰρ ἐν σοὶ μυστήριον Θεόνυμφε, ὑπὲρ ἔννοιαν πᾶσαν, καὶ πάντα λόγον γνωρίζεται.

Τῆς Ἁγίας

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Τομφαῖαι, αἱ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τέλος ἐξέλιπον, νὺν γὰρ νεάνιδες τοῦτον, καὶ παρθένοι κόραι καταπατοῦσι, τὴ δυνάμει, τὴ τοῦ Σταυροῦ προδήλως ρωννύμεναι.

Τὴν πτῶσιν, τῆς προμήτορος Εὔας ἀνώρθωσαν, αἱ θυγατέρες αἱ ταύτης, τοὶς τῆς νίκης ἄθλοις στεφανωθεῖσαι, καὶ ποικίλα, περιφονῶς ἐγείρασαι τρόπαια.

Ὑπέστης, τὴν τοῦ πυρὸς δριμύτητα πάνσοφε, τοῦ σοῦ νυμφίου τῷ πόθῳ, Θεοδότη μάρτυς πυρπολουμένη, καὶ τὴν φλόγα, τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας.

Θεοτοκίον

Στόματι, θεολόγω καὶ γλώσσῃ θεόφρονι, τὰς τῶν τυράννων θωπείας, ἀπεκρούσω Μάρτυς τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντα, θεολογοῦσα τῆς Θεομήτορος.

Ο Είρμος

«Θύσω σοὶ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία Βοῶ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἷματι».

Συναξάριον

Τὴ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου μάρτυρος Καλλινίκου
Στίχοι

- Βληθεὶς ὁ Καλλίνικος ἐν τῇ καμίνῳ,
- Τὸ νικοκαλὲς εὗρε καὶ θεῖον στέφος.
- Εἰκάδι ἀμφενάτη φλὸξ Καλλίνικον κατέδαψε.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς λγίας μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχοι

- Θεῷ δοτὴν τίθησι τὴν Θεοδότην.
- Τὸ πὺρ καμίνου σὺν τρισὶ τέκνοις φίλοις.

Οἱ ἄγιοι μάρτυρες πατὴρ καὶ μήτηρ μετὰ δύο τέκνων αὐτῶν, πυρὶ τελειοῦνται.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα Μνήμη τῶν Ἅγιων μαρτύρων Μάμαντος καὶ Βασιλίσκου, ἐν τοῖς Δαρείου, καὶ τῶν Ἅγιων Βενιαμίν καὶ Βηρίου, πλησίον τῶν Παλατίων τοῦ Ἐβδόμου, Καὶ μνήμη τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου, καὶ Κωνσταντίνου Πατριάρχου Κωνσταντινούπολεως, καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Νέου.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Τοῦ Ἅγιου

Ωδὴ ζ'
Πὺρ φλέγον Ἄγγελος

΄Ηδονῆς μοὶ πρόξενα, τὰ τῶν κολάσεων ὑπάρχουσι φόβητρα, οὐ γὰρ πὺρ οὐ, μάστιγες, τοῦ ἀληθοῦς ἔραστοῦ μου, ὁ Μάρτυς ἐβόα, χωρίσει με.

Νευρούμενος ᾖ Ενδοξε, τὴ συμμαχία Χριστοῦ, εἰς γὴν τὸν ἀντίπαλον, ἐκπαλαίσας ἔρριψας, καὶ φερωνύμως ἐδείχθης, κατὰ τῶν τυράννων καλλίνικος.

Διάβολον ἤσχυνας, Άγγέλους εὑφρανας, τοὶς ἄθλοις σου, ᾖ Ενδοξε, καὶ Χριστῷ ἐκραύγαζες, Εὐλογητὸς εῖς ὁ μόνος, ὑπάρχων Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

΄Ελυσας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε ἄχραντε, Εὖας τῆς προμήτορος, τὴν ἀράν, ὑπάρχεις γάρ, Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότου, τοὶς πᾶσι χαρὰν προξενήσασα.

Τῆς Άγιας

΄Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιᾶιοι

΄Ιμειρομένη τῆς Βασιλείας Μάρτυς τῶν οὐρανῶν, τρίβον, τὴν στενὴν διώδευσας ἀκλινῶς, δι' ἀθλήσεως κραυγάζουσα, Εὐλογημένος εῖς ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θηριωδίας τῆς ώμοτάτης ἀπεδείξατο, ἔργον, Θεοδότη μάρτυς ὁ δυστεβής, κατατέμνων σὲ ταὶς μάστιξιν, Εὐλογημένος εῖς ἀναβοῶσα, Θεέ μου καὶ Κύριε.

΄Υπομονῆς σου, καὶ καρτερίας τε ἐπίχειρα, δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀνώλεθρον ὁ Χριστός, Θεοδότη ἐδωρήσατο, Εὐλογημένος εῖς ἀναβοῶσῃ, Θεέ μου καὶ Κύριε.

Θεοτοκίον

΄Νενεκρωμένην, τὴν ἀνθρωπίνην φυσιν ἥγειρας, μόνη, σὺ ζωὴν ἀθάνατον τὸν Χριστόν, Θεονύμφευτε γεννήσασα, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Τοῦ Άγιου

΄Ωδὴ η'

Τὰ σύμπαντα Δέσποτα

Χαίροις ἐντρύφημα, τῶν ἀθλητῶν τῆς ἀληθείας, Χαίροις τὸ καλλώπισμα τῆς πίστεως καὶ κλέος, Χαίροις ὁ λαμπρότατος τῶν μαρτύρων φωσφόρος, ὁ τὴν πλάνην σκεδάσας τὴν ἀθλήσει σου, καὶ τὸ φῶς ἀναλάμψας τῷ κόσμῳ, Καλλίνικε πάνσοφε.

΄Ο τύραννος ἤσχυνθη, τὴ τῶν ἀγώνων σου ἐνστάσει, ἡττήθησαν δῆμοι τοὶς μώλωψί σου Μάκαρ, τοὶς ἥλοις τῆς πτέρνης σου κατετρώθη ἡ πλάνη, κατεφλέχθη δὲ πάντα καὶ ἡφάνισται, τῶν εἰδώλων τεμένη, πυρὶ ἐναθλούντος σου.

΄Υπὲρ τῶν τιμώντων σε, τὴ πρὸς Θεόν σου παρρησία, Καλλίνικε χρώμενος, ἰκέτευε ἀπαύστως, τῆς ποίμνης σου πρόστηθι, ἐξαιρούμενος ταύτην, τῶν ποικίλων παγίδων τοῦ ἀλάστορος, καὶ στηρίζων τὴν πίστει, ἐν σοὶ γὰρ αὐγεῖ καὶ κρατύνεται.

Θεοτοκίον

΄Ἐν Πνεύματι Προφῆται, σὲ τὴν Παρθένον προτυποῦσι, σκηνήν τε καὶ τράπεζαν, καὶ στάμνον καὶ λυχνίαν, καὶ δρός πανάγιον, καὶ νεφέλην καὶ πλάκα, κιβωτὸν τε καὶ ὅρδον, πύλην ἔνθεον, δι' ἣς πάσιν ἀνθρώποις, ἥνοιχθη ὁ πάλαι Παράδεισος.

Τῆς Άγιας

Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ

Οὐδὲν Ἀθληφόρε τῶν δεινῶν, οὗ πὺρ οὐ μάστιγες, οὐδὲ στρεβλώσεις μελῶν, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος ἴσχυσε, διαρρῆξαι τὴν συνάφειαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ στοργήν, δι' ἣς ἐκραύγαζες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νυμφῶνα τερπνὸν καὶ καθαρόν, ὁ σὸς νυμφίος Χριστός, σοὶ νὺν δεδώρηται, διπλαῖς ἐκλάμπουσαν χάρισι, καθορῶν σὲ πανσεβάσμιε, ὅνπερ ποθήσασα θερμῶς, χαίρουσα ἔψαλλες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ πόθῳ κατάλληλον ἰσχύν, ὁ ἑραστής σου Χριστός, σαφῶς ἐνέπνευσε, δι' ἡς τὴν ἀστεκτον ἥλεγξας, ἀθεότητα Πανόλβιε, καὶ τοὺς ποικίλους πειρασμούς, ἔφερες ψάλλουσα, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Τῆμασιν ἐπόμενοι τοὶς σοίς, σὲ μακαρίζομεν θεομακάριστε, μακαριότητος ἔνθεον, εὐρηκότες σὲ ὑπόθεσιν, τὴν τὸν μακάριον ἴμιν, Λόγον γεννήσασαν, ὃ βοῶμεν, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Εἱρμὸς

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἑρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Τοῦ Ἅγιου

Ωδὴ θ'

Τὸν ἄσπορον τόκον σου

Ὑφάνθῃ σοὶ ἄνωθεν, ὁ χιτὼν τῆς πίστεως, δι' οὗ ἀπεγύμνωσας τὸν ἔχθρὸν ἐν σταδίῳ, Μάρτυς ἔνδοξε.

Μεμηνῶς ὁ τύραννος, ὑπεκλύειν ὥετο, θωπείαις τὸν Μάρτυρα, ἀλλ' αὐτὸς τὴν πίστει ἐστερέωτο.

Εὐθὲς ὄλοκαύτωμα, καὶ δεκτὸν θυμίαμα, Καλλίνικε ἔνδοξε, τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων προσηνέχθης Θεῷ.

Νέον σὲ Παράδεισον, οἱ πιστοὶ γνωρίσαντες, τοὶς πόνοις τῶν ἀθλῶν σου, ώς ἐκ θείων ναμάτων ποτιζόμεθα.

Ωραῖοι οἱ πόδες σου, ἀθλητὰ Καλλίνικε, τοὶς ἥλοις πειρώμενοι, καὶ πρὸς κήρυγμα θεῖον πορευόμενοι.

Θεοτοκίον

Σκέπην σὲ κεκτήμεθα, καὶ λιμένα Πάναγνε καὶ ὅπλον καὶ ἄγκυραν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα ἐν κινδύνοις ἀεί.

Τῆς Ἅγιας

Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους

Ἴλεων γενέσθαι θεόφρον, τὸν σὸν ἀθάνατον Νυμφίον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σὲ πόθῳ, δυσώπει Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε, διὰ παντὸς ἐκλάμπουσα, ταὶς λαμπτόδσι ταὶς τῆς χάριτος.

Βήματι παρέστηκας ὄντως, σὺν παρρησίᾳ τοῦ Δεσπότου, οἰα εὐσεβής τε καὶ Μάρτυς, δι' ἀμφοτέρων εὐαρεστήσασα, τῷ τὴν ἰσχὺν σοὶ πνεύσαντι, καὶ πλουτοδότως στεφανώσαντι.

Ὄλη εἴ καλὴ Θεοδότη, πεποθημένη τῷ Δεσπότῃ, ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, καὶ μῶμος ὅλως Μάρτυς οὐκ ἔστιν ἐν σοί, σὺ γάρ διπλαῖς ταὶς χάρισι, διαφερόντως κεχαρίτωσαι.

Θεοτοκίον

Νύμφη καὶ γεννήτρια ὥφθης, τοῦ ἀπάντων Βασιλέως, σὺ γάρ των ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, ἀγιωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, καὶ διὰ σοῦ σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ο Εἱρμὸς

«Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους, ἐξ ἀλαζεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Καὶ θανοῦσα ζωηρόν, αἵμάτων μύρον ἔβλυσας, ώς ἐν Θεῷ ζώντι ζώσα, καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἡξίωσαι, Θεοδότη φρουροῦσα, τοὺς πόθῳ ὑμνούντάς σε.

Θεοτοκίον

΄Η πλατυτέρα οὐρανῶν, πρὸς οὐρανὸν ἀπάρασα, μὴ καταλίπης Ἀγαθή, ἡμᾶς τοὺς κάτω γηγενεῖς, πρὸς τὸν εὗσπλαγχνὸν Κύριον, χείρας εἰς μεσιτείαν, τοῦ Κόσμου ἐφάπλωσον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.